

יום ג', כ"ו באלול תשס"ג (23 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ו באלול**, היום השני לבריאת העולם, נפטר, בשנת תש"ז (1947-5707), איש אשר היעוד להחיות את הקשר בין הטבע והאדם היה נר לרגליו. **יהושע מרגולין** נולד ברוסיה ב-1877. בילדותו ובצעירותו למד הרבה תורה, אולם השתלם גם בלימודי השכלה כללית. מרגולין היה בעל נפש פיוטית, אהב להתעמק בספרות המקרא, התלמוד והאגדה, ושמח מכל גילוי על החי והצומח במקרא. לגביו הטבע נברא להנאתם ולתועלתם של כל בני האדם והיהודים בכללם.

גישתו החדשנית והמהפכנית שאת טבע ארצנו יש ללמוד בשיטת הניסוי וההסתכלות, ההתבוננות והעבודה העצמית - הביאה אותו להכרה שבוטניקה וזואולוגיה מוטב ללמוד **מחוץ לכתה**. זיקתו ואהבתו הרבה לערכי העבודה והעמל, נאמנותו למפעל ההתיישבות וקשריו ההדוקים עם התנועה הקיבוצית, הביאו את מרגולין להצטרף אל הוגי הרעיון של סמינר הקיבוצים שיהיה מוסד להכשרת מורים ומחנכים. ולא לשם ידיעת הטבע בלבד, אלא לשם הכשרה מלאה בכל מקצועות המדע והאומנות שהמורה והמחנך זקוקים להם. כל ימיו התהלך ערירי ללא משפחה וקרוב, אך כל תושבי הארץ היו בעיניו כאחים, ולילדים כולם היה הוא דוד אהוב - "**הדוד יהושע**".

בצוואתו ביקש לקברו ב"קברות תל- אלכסנדר, אשר סמינריון הקיבוצים שהיה משאת נפשי כל הימים, עומד להבנות עליו". מרגולין נפטר בתל-אביב, כאמור, היום, כ"ו באלול תש"ז, (11.9.47), והובא למנוחת עולמים בקבר חצוב בסלע בין עצי אורן במדרונות יער אלכסנדר. במלאת שלושים לפטירתו עלו חבריו, תלמידיו וידידיו לקברו, ושיתפו עצמם במעמד הנחת אבן פינה לביתו הקבוע של **סמינר הקיבוצים "אורנים"** ובו בנין מכון לטבע. http://www.oranim.ac.il/oranim_resources/bait_margolin.htm]

ΦΦΦ

לקראת ראש השנה [המשך המאמר מאתמול]

בחודש אלול עושה האדם חשבון נפש במבט אל השנה שחלפה. תפיסת העולם היהודית רואה את חיי האדם בעולם הזה כשליחות, כתפקיד שיעדו הוא להגשים את רצון בוראנו, לעדן ולזכך את עצמנו בקדושת החיים באמצעות חוקי התורה ומצוותיה ע"י הרהורי תשובה.

התשובה היא החלק החשוב ביותר בחודש אלול ובימים הנוראים. שלושה יסודות עיקריים לתשובה: החרטה, הווידוי ועזיבת החטא. לא די בחרטה בלב פנימה בלבד, אלא חובתו של אדם להתוודות על מעשיו **בפיו** ולקבל על עצמו לתקן את דרכיו בעתיד. דרך זו אינה קלה. אנו צריכים להכשיר את עצמינו ללכת בדרך הזו. מסביר זאת ר' ישראל מסלנט, שהיה נוהג לומר: עני שיש לו תנור ישן, מוריד את תנורו מעליית הגג כבר בתקופת הקיץ כדי לנסותו לקראת החורף; ואם ראוי הוא לתיקון, עושה זאת בעוד מועד. אך, עשיר – היודע כי גם אם תנורו יתקלקל, יש בידו לקנות תנור חדש – איננו מודאג, ומיד בבוא ימי הקור, יוריד את תנורו בלי הכנה מוקדמת. "אנחנו, עניי הדעת, זקוקים להכנה יתירה לחמם את לבנו, ולתקנו בתשובה שלמה..."

[במעגלי החיים]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל